

РЕШЕНИЕ

№ 42597

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6578** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на юрк. Д. Д., като пълномощник на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, представявана от председателя на Управителния съвет (УС), решение от 11.04.2025г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 101^{-ви} състав по н.а.х. дело №6126/2024г.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Касаторът поддържа, че нарушението е било надлежно установено чрез използване на регламентирания в специалния закон доказателствен способ – съставяне на доклад от поддържаната от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) Електронна система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Оспорва изводите на първостепенния съд, че за нарушение на чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш (ЕФ). Твърди, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Смята, че нормата на чл.189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на закона, регламентиращи начина по който се установяват и санкционират нарушенията за неплащане на дължимите пътни такси. Поддържа, че наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП правна празнота касае единствено

процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. Чрез процесуалния си представител юрк. Х. Б. моли касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да потвърди ЕФ № [ЕГН]. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Ответникът – „ЖЕТОМ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва касационната жалба и моли съда да я отхвърли като неоснователна, по съображенията, изложени в молба от 26.09.2025г. Поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представяна от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**, а разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалвания съдебен акт по н.а.х. дело №6126/2024г. е отменен ЕФ №[ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от ЕССПТ по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), издаден от АПИ, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б ЗДвП за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП на „Жетом Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на СРС е приел, че „Жетом Транс“ ЕООД е собственик на влекач „ВОЛВО ФХ 12“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18000, с допустима максимална маса на състав от превозни средства – 44000, категория на превозното средство – N3, екологична категория – ЕВРО 3, в състав с ремарке с брой оси – 5.

На 20.06.2021г., в 16:07ч. по път А-бкм 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, товарен автомобил -влекач марка „Волво“ модел „ФХ 12“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движел в [община], като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, тъй като за същото нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство №10182, представляващо елемент от ЕССПТ по чл.10, ал.1 ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427. Направена била справка за собственост на заснетото моторно превозно средство (МПС), видно от която собственик, на когото е регистрирано пътното превозно средство (ППС) и ползвател е „Жетом Транс“ ЕООД.

Въз основа на снимковия материал от устройство №10182 срещу „Жетом Транс“ ЕООД е съставен ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от ЕССПТ по чл.10, ал.1 ЗП №[ЕГН]. Нарушението е квалифицирано по чл.102, ал.2 ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП на „Жетом Транс“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в

размер на 2500 лева. В ЕФ е записано, че независимо от налагането на това административно наказание „Жетом Транс“ ЕООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 ЗП съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 167 лева.

Така изложената фактическа обстановка СРС установил от събранието по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: ЕФ, статични изображения във вид на снимков материал, доклад от системата за контрол, справка за собственост, справка от АПИ за местоположението на техническо средство с №10182 с приложена карта.

За да отмени последният решаващият състав е изложил подробни съображения, а именно че Законът в действащата към процесния случай редакция изрично предвижда издаване на ЕФ, само при нарушения по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за такива по 179, ал. 3б ЗДвП. Посочените в чл.167а, ал.3 ЗДвП доклади за всяко установено нарушение по чл.179, ал.3 – Зв, не означава, че съществува възможност за издаването на ЕФ за това нарушение при липса на изрична норма за това, тъй като налагането на наказание по аналогия е недопустимо. След като е издаден ЕФ без да е предвидена в закона възможност за това, същият е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен. Механизмът за санкциониране на извършители на нарушения на правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване с електронен фиш, различаващ се твърде осезателно от типичната административнонаказателна процедура и крайните правораздавателни актове, каквото по своята правна природа са наказателните постановления, следва да се прилага стриктно и единствено в изрично предвидените от законодателя хипотези, доколкото тази специфична правна уредба рефлектира върху принципа на състезателност, лишавайки привлеченото към отговорност лице от възможността да вземе участие в производство преди да му бъде наложено наказание.

Така постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изводите на СРС 101^{-ви} състав.

Касационният състав отбелязва, че в такъв смисъл е и константната практика на Административен съд София – град (АССГ).

Допълнително настоящият касационен състав отбелязва, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/ 2023г. на Съда на Европейския съюз (СЕС), съгласно което член 9а от Директива 1999/62/EО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/EС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визиранието в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК, на ответника по касация се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 800 (осемстотин) лева, съгласно представените доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III-ти Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.04.2025г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно
отделение, 101^{-ви} състав по н.а.х. дело №6126/2024г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ЖЕТОМ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],
сумата в размер на 800 (осемстотин) лева – разноски по адм. дело №6578/2025г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.